

גיליון י"ט

חודש שבט

תשפ"א

"תפילה באהבה" – הלימוד השבועי

וטהר ליבי שאזכה להתפלל

רבני בתי ספר צוותי חינוך תלמידים והורים יקרים,
יהי רצון שיתקבלו תפילותינו ברצון לפני שוכן מרומים!

הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

יום א – כ"ו טבת

כוחה של תפילה

אדם ידע לו – אדם יכול להיות בקיא בכל הש"ס. אם הוא לא מאמין שהחכמה מאתו יתברך שמו ויתעלה, זה לא שווה כלום. אם אדם חושב "אף חקמתי עמדה לי", זה לא שווה כלום.

אני אגיד לכם מעשה שהיה: כשהתמנתי לדיין, מינו אותי לדיין בתל אביב, זמני. אז אני בא לשם ואני פותח את הספר כתוב בהלכות שיש להתפלל, שלא אטעה בהלכה ולא אשגה בהלכה, שלא אומר על המותר אסור ועל האסור מותר. אמרו לי שני הדיינים הוותיקים: "מה אתה אומר?" אמרתי להם: "אני מתפלל". איך כתוב? שאלו את רבי יוחנן: מה תפילה זו עושה? מה אתה עושה פה? אמר: בכניסתי אני מתפלל שלא יארע תקלה על ידי, ביציאתי אני נותן הודאה על חלקי. "אהה! אנחנו שני דיינים וותיקים ואתה בא חדש ואתה עושה לנו תפילות, מי יודע מה אתה עושה". טוב, ישבו והתחילו לדון, אז אב בית הדין והדיין השני וסופר הדיינים מדברים באידיש, אז הם שומעים, פוסקים את ההלכה ואומרים לסופר באידיש: "תכתוב". אחרי שגמרו לכתוב את פסק הדין נותנים לי לחתום, אני רואה, אני אומר להם: "אני לא מבין". אמרו לי הדיינים: "מה אתה לא מבין, מה אתה עושה לנו ברכות, תפילות". אמרתי להם: "אני לא מבין 'דינו לְבָקֶר מְשֻׁפָּט', אני צריך לעיין עד מחר בבוקר". אני הולך לבית, אני מעיין, אני רואה – נגד ההלכה! ריבון העולמים מה קרה להם? חיפשתי בהלכה אולי יש פוסק כדבריהם, אין כלום. אני בא למחרת ואני כתבתי ארבע שורות – עיין פה, עיין שם, הם ראו את זה ואמרו: "מה אתה מחדש לנו חידוש?" – תעינו תראו, אמרו: "טוב, מחר". למחרת הם כתבו ארבע דפים כנגד ארבע השורות שלי, אחר כך הביאו את ארבע הדפים אליי, אני רואה את זה ואני אומר להם: "טוב, עוד הפעם", כתבתי עוד הפעם כמה שורות, עד שבסוף הודו. אמרתי להם: "אתם רואים מה תפילה עושה? אני מתפלל לקדוש ברוך הוא. נכון שאדם יכול להיות בקיא בכל הש"ס כולו אך יתפלל לקדוש ברוך הוא שיתאים לו את ההלכה לפי המעשה, לא ככה סתם אלא תפילה".

יום ב – כ"ז טבת

כאן, בארץ ישראל, לפני 300 שנה, בירושלים בעיר העתיקה, שלטה בארץ ישראל אימפריה ענקית שנקראת הממלכה העותמאנית – הטורקים של ימינו. באותה שנה הייתה בצורת קשה מאוד בארץ ישראל, לא ירדו גשמים. והסולטן העותמאני החליט שמכל האנשים שגרים בארץ ישראל, מי שהיה אשם בכך הם לא פחות מאשר היהודים. הוא אמר שאלוקים כועס עליהם ובגלל זה לא מוריד גשמים. הוא שלח את השליח שלו למנהיג היהודים הראשון לציון רבי משה גלנטי, שהיה הרב הספרדי הראשון של ישראל, הראשון לציון הראשון.

השליח אמר: "בשם הסולטן התורכי יש ליהודים שלושים יום להוריד גשמים, ואם לא יירדו גשמים – היהודים מגורשים מירושלים". רבי משה כינס את כל היהודים בירושלים ואמר להם שמעכשיו נתפלל כל יום שיירד גשם, ובמיוחד הילדים הקטנים יבואו ויישבו על הבמה בבית הכנסת שכולם ישמעו אותם. וכך עבר יום אחרי יום, תפילה אחרי תפילה, אבל אפילו ענן אחד של גשם לא נראה בשמיים. וביום השלושים אמר רבי משה אנחנו מתפללים בכיכר המרכזית של ירושלים וכולם מגיעים לבושים בצעיפים, כובעים ומעילים. כולם שאלו: מדוע להתלבש כאילו יורד גשם אם אפילו אין עננים בשמיים? ענה להם רבי משה גלנטי שאם אנחנו מאמינים שהקב"ה יבטל את הגזירה ויוריד את הגשם, בואו נראה לו שאנחנו מתכוננים לגשם. וכך הגיעו לכיכר המרכזית של ירושלים עם הילדים בראשם לתפילה הגדולה שהקב"ה יבטל את הגזירה ויוריד גשמי ברכה. ה' שמע לתפילות שלנו, במיוחד לתפילות של הילדים. ירדו גשמי ברכה, התבטלה הגזירה הקשה ואפילו הסולטן העותמאני התנצל בפני רבי משה גלנטי וכיבד אותו מאוד מאוד. וכל זה בזכות התפילה של הילדים.

תפילה על הגשם

הרב הראל מקייס

לצפייה בהצגה

לחצו כאן

יום ג - כ"ח טבת

הרב שלמה אהרנסון

פוקח עיוורים

ברכת "פוקח עיוורים" כמובן לא מדברת על עיוורים שהיו עיוורים כל החיים ופתאום הקדוש ברוך הוא ריפא אותם, גם את זה הקדוש ברוך הוא יכול לעשות, אבל לא זו הכוונה כאן. הכוונה, שישנו כל הלילה והיינו עם עיניים עצומות, ובבוקר הקדוש ברוך הוא פקח את עינינו. גם תינוק כשהוא נולד, אז הוא נולד עם עיניים סגורות ואז הוא פוקח אותן והוא רואה: וואו! איזה עולם נפלא, כמה צבעים, איזה נוף, איזה ציפורים. על הדבר הזה מברכים, שאפשר לראות, אפשר לקרוא ספרים, אפשר לראות את הפנים של מי שנמצא מולנו.

ועכשיו כדי להבין באמת מה זה "פוקח עיוורים", נספר סיפור על רבי אברהם בן עזרא. רבי אברהם בן עזרא היה תלמיד חכם עצום, הוא כתב המון ספרים והוא כתב פירוש על כל התורה, אבל הוא לא רצה להתפרנס מלימוד התורה והוא היה עני מרוד. הוא פתח כל מיני חנויות, כל פעם שהוא פתח חנות למשהו, אף אחד לא היה צריך את מה שהוא פתח, כל פעם הוא הפסיד. התלמידים שלו שמאוד אהבו אותו, רצו לתת לו מתנה, לתת לו כסף שיוכל להתפרנס, אבל רבי אברהם לא רצה לקבל מתנות? אז הם חשבו והחליטו שהם ישימו על השביל שבו רבי אברהם הולך לבית הכנסת, כמה שטרות, כחמש מאות שקלים. מה יעשו כדי שאף אחד אחר לא יקח אותם? אחד התלמידים יתחבא בין השיחים כדי שאם משהו אחר יבוא ויגיד: "היי, מצאתי כסף" - יאמרו לו: "זה שלנו, אל תיגע". התלמיד התחבא ורבי אברהם בן עזרא התקרב, הגיע כעשרה מטרים לפני השטרות ופתאום הוא עצם עיניים והתחיל ללכת, נתקל במשהו, נפל, זחל, התגלגל, ועבר את השטרות - פתאום הוא קם, פקח את העיניים בשמחה גדולה והלך לבית הכנסת. התלמידים התפלאו מאוד, שאלו אותו: "רבי אברהם, למה לא לקחת את השטרות?" הוא אמר להם: "איזה שטרות?" - "מה? שמנו לך שטרות בדרך, אתה לא ראית?" - אתם, אתם לא יודעים? הקדוש ברוך הוא כנראה לא רוצה שאני אהיה עשיר, אבל באמת לא ראיתי אותם. מה שקרה, שאני הלכתי בדרך והייתי עצוב שאני כל-כך עני, אבל אז הגעתי בברכות השחר לברכת "פוקח עיוורים" והתחלתי לדמיין לעצמי שאני עכשיו עיוור, אני מיליונר, יש לי מיליון דולר, אבל אני עיוור. התחלתי ללכת ככה... הרגשתי כזה מסכן, נפילתי, קמתי ואז דמיינתי שבא איזה רופא גדול והוא מוכן להפוך אותי לפיקח, לפקוח את עיני תמורת מיליון דולר. נתתי לו את כל המיליון דולר שלי והוא ריפא אותי ואני רואה את הכל! איזה כיף הרבה יותר טוב מלהיות עשיר, כמה אנחנו צריכים להודות לה' שפוקח את עינינו.

יום ד - כ"ט טבת

3 תפילות ביום

לכיתות: א-ג

הרב נועם הלוי

לצפייה בהצגה
לחצו כאן

לכיתות: ד-ו

הרב אהרון בורנשטיין

אבא יכול לומר לא

סיפרנו שלושה סיפורים: אבא תן מניין - בא מניין, אבא תן טרמפ - הגיע טרמפ, אבא תן בנזין - הגיע בנזין. האם זה אומר שכל מה שאנחנו מבקשים, מיד תוך דקות ספורות ה' נותן לנו מן השמיים?

בשביל זה צריכים להיחשף לסיפור עצוב של נחשון וקסמן. נחשון וקסמן היה חייל שנחטף על ידי מחבלים ובסופו של דבר הוא נרצח. הנקודה היא האמירה של אבא של נחשון, יהודה וקסמן, שנפטר לפני זמן קצר, יהיו הדברים לזכרו. כל הארץ געשה, זה היה ימים ארוכים שלא ידעו איפה הוא ואחרי זה כל המדינה הייתה על הרגליים. אמא של נחשון ביקשה שכולם ידליקו נרות, נרות שבת. בכל הארץ הייתה אחדות מופלאה, והייתה תפילה של ארבעים אלף ילדים, נערים, בכותל המערבי, דתיים וחילונים, כולם רצו לעזור לנחשון וקסמן. בסוף באו כמה עיתונאים ועקצו את אבא של נחשון, אמרו לו: "אז מה, יהודה וקסמן, אז הקדוש ברוך הוא לא מקשיב לתפילות שלכם..", אמר להם יהודה וקסמן: "לא, הקדוש ברוך הוא הקשיב, ואמר לא. לא כל תפילה נענית. לא כל תפילה צריכים וחייבים לקבל תשובה חיובית. אבא שבשמיים ואבא הגשמי בארץ, יכולים גם להגיד לא, ואנחנו יודעים שגם ה'לא' הוא לטובתנו, "כל דעביד רחמנא לטב עביד" - מה שעושה הקדוש ברוך הוא, עושה לטובה. ואם אנחנו לא מבינים את הטובה, זה מפאת קוצר הבנתנו".

כמובן שבדבר הזה, צריכים להאריך, מתי אומרים 'כן' ומתי אומרים 'לא', ואיך אנחנו מתייחסים אל ה'לא', ובכלל צריכים לדעת שלשמוע את המילה 'לא' צריכים להתחנך ולהסתגל לשמוע את המילה הזאת, ומי שהוא רגיל לשמוע 'לא', אז יש לו גבולות בחיים, והחיים שלו יותר יציבים ויותר בטוחים.

יום ה - א' שבט

זוקף כפופים

אהרון קרוב

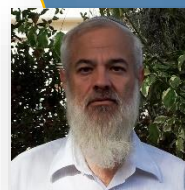

אנחנו יכולים ללכת, אנחנו יכולים להזיז את הידיים שלנו, אנחנו הולכים לבית הספר. זה הדבר הכי פשוט כמו כל ילד שקם בבוקר ויכול לעשות את כל הדברים האלה. לפני 12 שנה, ממש בחנוכה, היה מבצע בצבא שקראו לו מבצע "עופרת יצוקה". במבצע "עופרת יצוקה" הייתי בתוך רצועת עזה ושמה נפצעתי אנוש ביותר. לקחו אותי לבית החולים במסוק הייתי בניתוח במשך הרבה מאוד שעות, ואחר כך התפללו שאני אוכל להמשיך לחיות. כשהתפללו שאני אוכל להמשיך לחיות, ואמרו להורים שלי שלא בטוח שאני אוכל לחיות ואם אני חי - אז ללכת אני כנראה לא אוכל, להזיז את הידיים אני כנראה לא אוכל, לדבר אני כנראה לא אוכל, לעשות את כל הדברים שכל אחד ואחד כאן עושה כי הוא קם בבוקר ועושה את זה, אני כנראה לא אוכל להמשיך לעשות. וזה אחד הדברים שאתה בא ואתה אומר: "מה, אני לא אוכל לעשות את הדברים הרגילים שכל בן אדם עושה?". זה באמת אחד הדברים שאתה בא ואתה אומר: "מה אני יכול לעשות?". אני פתאום יכול לשבת, אני פתאום יכול לעמוד, אני פתאום יכול ללכת, אבל גם זה לא ללכת כמו שאתם הולכים אלא לאט לאט, זה גם לא ללכת עם קב"ים, זה ללכת עם הליכון ואתה נשען על איזה משהו ואתה הולך. כשהתחלתי לדבר, זה היה אחד הדברים המרגשים ש"אהרון מתחיל לדבר!". כשהתחלתי לדבר אבא שלי ישר בא אליי ואמר לי: "אהרון תדבר קצת". ואני בא ואני אומר לו: "אבא". אתם יודעים מה הוא אמר אחרי שאמרתי "אבא"? הוא בא ובירך "שְׁהָיִינוּ", כי יש משהו שהקדוש ברוך הוא הוא זה שנותן לנו את הכוח להמשיך ללכת. כשאנחנו מברכים בבוקר "זוקף כפופים", זה אומר שאנחנו קמים בבוקר, אנחנו מברכים "זוקף כפופים" ולכן אנחנו יכולים לעמוד, ללכת, לרוץ, לשחק כדורגל. זה הכוח שלנו לבוא ולהגיד: "אנחנו ממשיכים קדימה". זה הכוח של הברכות שיש בבוקר, הברכות הקטנות האלה: "זוקף כפופים", "מתיר אסורים", אני יכול לראות, אני יכול לעשות את הדברים הכי פשוטים שיכולים להיות, זה הכוח שהקדוש ברוך הוא בא ונותן לכל אחד ואחד מאתנו. כשאנחנו מברכים בבוקר "זוקף כפופים", אנחנו נתכוון לזה שהכוח של הקדוש ברוך הוא שנותן לנו "זוקף כפופים", הוא באמת נותן לנו לעמוד, הוא באמת נותן לנו ללכת, הוא באמת נותן לנו לרוץ, הוא בגלל זה נותן לנו לבוא, להמשיך כל הזמן קדימה. אם אנחנו נסתכל על ברכות השחר ואנחנו נבין שברכות השחר הן אלה שנותנות לנו כוחות כל הזמן להמשיך קדימה, כן, זה הכוח שהקדוש ברוך הוא נותן לנו, זה הכוח שאנחנו מברכים את הקדוש ברוך הוא בשביל שהוא ייתן לנו את הכוחות האלה, וזה הכוח שלנו להמשיך כל הזמן קדימה.

שיהיה לכם הרבה הצלחה.

על מנת ליצור את הרצון והחשק לתפילה
ולחבר את הילדים לתפילה מהלך אנו מציעים
להורים ולמורים להאזין לשיחה מופלאה
ויסודית מאוד על הרב זאב קרוב ז"ל, במלאת
על שנים לפטירתו בא' בשבט תשע"ח.

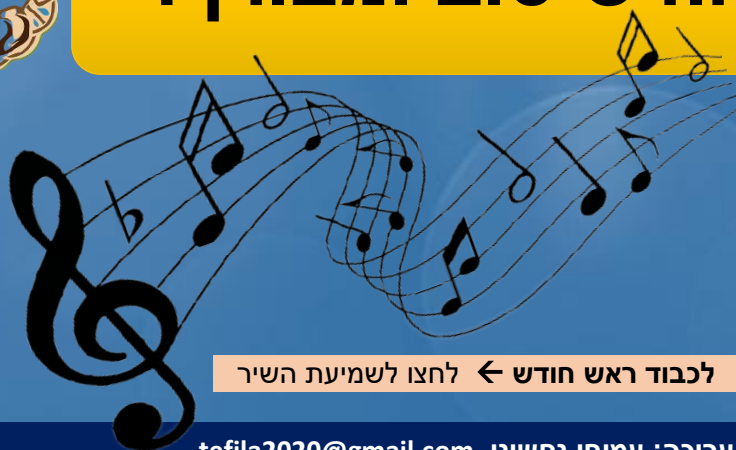
אל תפספסו!

הרב זאב קרוב ז"ל

חודש טוב ומבורך!

לכבוד ראש חודש ← לחצו לשמיעת השיר

עריכה: עמיחי נחשוני tefila2020@gmail.com